

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Gjæring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 28. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346606703792/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

»Kan det gjøre Dig bange, hvad?»

»Aa ja, baade Fjorden og – oppe i det store Kjøer. For det har jo ingen Ting med os Mennesker at gjøre, og heller ikke med Vorherre, synes jeg.»

»Ih se, ih se! – Men kan Du nu lade mig være i Ro, lille Kathrine, med Dine Spørgsmaal; jeg gaar og tænker saa smaat paa min Prædiken.»

Ikke ret længe efter delte Vejen sig. Vejen til Morten Hejlgårds, Holtinggaard og Præstegaarden gik tilhøje. Og de, som hørte hjemme paa disse Gaarde, var da ene. Resten af Flokken forsatte ligeud ned til Byen.

Saa sagde ogsaa Karen og hendes Fader og Niels Vibro's Niels Godnat – Men straks efter, da man kun havde et Par Skridt til Aileen ind til Holtinggaard, kom der to Herrer spadserende imod Præsten og Børnene.

Karl syntes ingen Ende det vilde tage med Oplevelser i Dag. – Hvem mon det dog kunde være? – Jo, den ene var jo hans Fader! Men den anden – den lille, brede Mand, der talte saa ivrig med en helt fremmed Stemme?

»Nu troer jeg virkelig, selveste Peter Meyer kommer gaacnde imod os,» sagde i det samme Onkel Jørgen saa højt, at ogsaa de to Herrer maatte kunne høre det.

»God Aften, Deres Velærværdighed!» lod det med den fremmede Stemme.

»Nej se, nej se, nej se!» sagde Præsten, »hvad skal man tro og tænke. Kommer selve Højskoleforstanderen dér. Det var ingen ringe Overraskelse!»

Man gav hinanden Haanden.

»Du har været oppe i Holting Skole – at læse?» sagde Hr. Meyer – i en forunderlig hemmelighedsfuld eller betydningsfuld Tone. Karl blev saa spændt; – man kunde jo vente sig det utroligste af den Stemme.

»Ja, vi fuskter i Faget, saa godt vi kan,» sagde Præsten.

»Hvad læser Du?»

»Sidste Vinter læste vi Saxo, nu i Aften har vi taget fat paa *Symone Solbakken*.»

»Vil det bide paa?»

Han sagde »biøde» med to saa voldsom bløde »d»-er, saa de blev næ-